

„Женмин
жибао“

ОТ КРИЗАТА НА УОЛСТРИЙТ ДО ВАШИНГТОНСКАТА КРИЗА

Протестите в цял свят продължават

Поредната масова акция на протест „Окупирай Уолстрийт“ отново привлече вниманието. Започналата през 2008 г. на Уолстрийт световна финансова криза продължава да „тресе“ световната икономика. Тя беше наречена „кризата на Уолстрийт“ и е последица от проявата на алчност и престъпления на финансовите гиганти. Американското правителство не ести средства, за да спасит националната икономика, прилага всякакви хватки. Постоянно растящия финансов дефицит и американският дълг превърнаха „балона на активите“ във „финансов балон“, което на свой ред сложи началото на дълговата криза. Във връзка с това световната икономика се оказа в още по-затруднено положение. И „кризата на Уолстрийт“ се оказа „Вашингтонска криза“, защото, когато на Уолстрийт вали сняг, Вашингтон се покрива със скреж. Световната

икономика се сблъсква с риска да достигне „второто дъно“.

Трябва да си даваме сметка, че „Вашингтонската криза“ се отличава от „кризата на Уолстрийт“ Първо - различни са тези, които я забъркаха. Главен виновник за „кризата на Уолстрийт“ са финансовите гиганти, а за „Вашингтонската криза“ - политическите структури на САЩ и някои политици. На второ място различен е характерът на тези две кризи. „Кризата на Уолстрийт“ има кредитен характер, а „Вашингтонската криза“ - финансов. Ако в първия случай все още можеше да се помогне на правителството, то за решаването на втората е доста сложно да се намерят „помощници“. Тя нанесе пряк мощен удар по глобалната икономика. На трето място различна е степента на вредата от двете кризи. Ако се позволи на „Вашингтонската криза“ да се разрази, тя непременно

ще доведе до сериозна глобална икономическа катастрофа. Сега „отровата“ на американския държавен дълг се разпространява по целия свят.

Раазбира се, че „Вашингтонската криза“ тръгна и еволюира от „кризата на Уолстрийт“. През октомври 2008 г. американското правителство изработи план за материална поддръжка на сума 700 млрд. долара, за да се окаже парична помощ на финансовите структури, които бяха в трудно положение. Този проект за спасяване на пазара беше най-мощният от времето на кризата на 30-те години на миналия век. През февруари 2009 г. правителството на САЩ също издигна план за стимулиране на икономиката на сума 787 млрд. долара, от които 35 % бяха за намаляване на данъците, а 65 % за инвестиции. Това е най-мощният разход на американското правителство от времето на Втората

световна война.

От началото на „кризата на Уолстрийт“ няколко групи политици от САЩ способстваха за създаването на „финансов балон“ Според някои прогнози той ще надмине стойността на активите в първоначалния период на „кризата на Уолстрийт“.

Китай е най-големият държател на американския дълг. От времето на „кризата на Уолстрийт“ до сегашната „Вашингтонска криза“ КНР е една от „жертвите“. В този процес излезна част от икономическата изгода. Освен това продажбата на оръжия на Тайван за пореден път нанесе сериозен удар по кернените интереси на КНР. Китайците постоянно си задават въпроса каква позиция следват САЩ по отношение на Китай?

Китайците и хората от цял си отвориха очите. САЩ трябва да решават своите икономически въпроси, а не да „прехвърлят“ кризите си на целия свят.

ТРЯБВА ДА СЕ СЛОЖИ КРАЙ НА РАЗГОВОРИТЕ ЗА КУРСА НА ЮАНА

В последната седмица на изтеклата година Министерството на финансите на САЩ публикува доклад, в който признава, че неговите водещи търговски партньори, в това число и Китай, не манипулират с курсовете на своите национални валути с цел да получат несправедливи търговски преимущества. Безспорно такъв ясен и позитивен сигнал ще бъде полезен както за китайско-американските търговски отношения, така и за световната търговия като цяло.

Разногласията за курса на юана са една от важните теми в отношението между Пекин и Вашингтон. Понякога тя придобива политически характер или става въпрос за предизборната борба. Но политизирането на този въпрос не е в полза на двустранните отношения.

Търговско-икономическото сътрудничество е важна основа на китайско-американските отношения. Благодарение на своето 30-годишно бързо развитие Китай стана втори търговски партньор за САЩ както и САЩ за Китай. В развитието на техните търговско-икономически отношения се крие огромен потенциал.

На фона на промените в световните икономически структури увеличаването на ролята на развиващите се страни, с формиращи се пазари в световната търговия и финансова система, неизбежно се стига до търкания, реструктуризация, адаптация и в крайна сметка до нов баланс. Към този обективен процес е необходимо да се приспособим по пътя на активната координация и съгласуване, а не чрез пасивни стълкновения и препятствия..

Що се отнася до курса на юана Китай провежда ясен и ефективен политически курс. За шестте години след началото на реформата на курса на юана тази парична единица порасна с повече от 22 процента по отношение на американския долар. Според заместник-министъра на финансите на САЩ Лейл Брейнард, като се има предвид инфлацията през последните пет години курсът на юана към долара е пораснал с 40 процента.. При това пасивният баланс в търговията на САЩ не се е намалил. Това показва, че не юанът е причината да търговския дефицит на САЩ. Затова неоснователното искане заповишаване курса на юана няма да помогне да се реши този въпрос.

Развитието на икономиката на Китай е исторически процес, а реформирането на курса на юана, даже интернационализирането му е дългосрочен и посетепен процес. Всяка мярка за рязка промяна на курса на юана не само че не е реална, но и е вредна.

Ето защо трябва да се прекратят дискусиите за курса на юана и с повече деловитост и ефективно отношение да се усвояват нови области и пространства в китайско-американските връзки и световната търговия. Ако на фона на вялостта в глобалната икономика се премахне това бреме и се отстранят бариерите, ще се открие по-широк път за китайско-американското взаимодействие. Това ще бъде един разумен избор.